

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19.
Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 6. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 listopada 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Prochu w Pionkach, Oddział w Niedomicach”.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

6.

POSTANOWIENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 13 listopada 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu

w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Prochu w Pionkach, Oddział w Niedomicach”.

W myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 36, poz. 329 i z 1933 r. Nr 18, poz. 118) ustala się, że przedsiębiorstwu „Państwowa Wytwórnia Prochu w Pionkach, Oddział w Niedomicach” w woj. krakowskim k. Tarnowa przysługują prawo do ulg przewidzianych w art. 6 wskazanego wyżej rozporządzenia, w odniesieniu do nakładów wymienionych w zobowiązaniu przedsiębiorstwa z dnia 9 października 1936 r. złożonym zgodnie z pkt 2 i 3 art. 1 tegoż rozporządzenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Antoni Roman.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Kasprzycki.

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Z polecenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Szef Kancelarii Cywilnej dziękuje niniejszym wszystkim instytucjom, zreszeniom i osobom, które złożyły względnie nadesłały Panu Prezydentowi życzenia z okazji nowego roku 1937.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych wydało zarządzenie, aby świadczenia wojskowych oraz osób pracujących w instytucjach wojskowych przekazywane były przez płatników na poszczególne konta wojewódzkich Komitetów Pomocy Zimowej.

Jednostki wojskowe nie będą Komitetem wojewódzkim podawać spisów osób płacących składki, ale jedynie sumy globalne.

W związku z tym zarządzeniem naczelny wydział wykonawczy ogólnopolskiego, obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy dla bezrobotnych polecił Komitetom wojewódzkim wykorzystać, w możliwie najszerszym zakresie, współpracę kół rodziny wojskowej, szczególnie w akcji dożywiania dzieci, wyposażając te koła w odpowiednie dotacje gotówkowe i materiałowe.

—oOo—

Z Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wczoraj pociągiem rannym z Warszawy przyjechał do Łucka P. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych Poniatowski, który w towarzystwie wojewody Józewskiego po krótkim pobycie w Łucku udał się na teren powiatu dubieńskiego, gdzie zwiedził uniwersytet ludowy w Michałowie, następnie zaś odjechał do Krzemieńca.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

Podsekretarz Stanu w Min. Opieki Społecznej dr. E. Piestrzyński, prezes Międzynarodowego Związku Przeciwwgruźliczego, udał się do Paryża na posiedzenie zarządu głównego tego Związku. Wraz z P. Wiceministrem wyjechała dr. Skokowska-Rudolfowa, zastępczyni sekretarza generalnego Międzynarodowego Związku Przeciwwgruźliczego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Trzydzieste trzecie posiedzenie z dnia 5 stycznia 1937 r.

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 11 min. 15.

P. Marszałek St. Car zawiadomił Izbę, że wpłynęły odpowiedzi Rządu na szereg interpelacji poselskich. Odpowiedzi te będą w odpisach przesłane interpelantom.

Następnie p. Marszałek przyjął do laski marszałkowskiej następujące projekty ustaw, złożone przez posłów na posiedzeniu w dn. 22 grudnia 1936 r.: Projekt ustawy złożony przez p. Krukowskiego w sprawie zmiany dekretu Prezydenta R. P. o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych; projekt ustawy złożony przez p. Śląskiego w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta R. P. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, wreszcie projekt ustawy złożony przez p. Piechoczka w sprawie zapewnienia pracy uczestnikom walk o niepodległość.

Przystąpiono do I-go i jedynego punktu porządku dziennego — projektu ustawy o upoważnieniu Ministra Skarbu do zaciągania pożyczek i kredytu towarowo-gotówkowego w frankach francuskich.

Zabrał głos sprawozdawca p. Hołyński: Ustawa upoważnia Rząd do zaciągnięcia pożyczki i korzystania z kredytu gotówkowo-towarowego na ogólną sumę 2.060 miln. fr. fr. Poza tym wpłyną dalsze transze pożyczki kolejowej dla kolei Śląsk—Gdynia na sumę 540 miln. fr. fr., gdzie upoważnienia ustawowe nie są potrzebne. Różnice między przedłożeniem rządowym a tekstem uchwalonym przez Komisję Skarbową pochodzą stąd, że pierwotnie Rząd zamierzał uzyskać uprawnienia ustawowe tylko narazie dla części gotówkowej pożyczki, później jednak doszedł do przekonania, że właściwszym będzie przeprowadzić odrazu w drodze ustawy całokształt operacji. Różnice zaś między sumami, które uchwały izby francuskie, a sumami niniejszego projektu tłumaczą się tym, że oba rządy potrzebują uprawnień ustawowych dla tej transakcji na odmiennie sumy.

Z ogólnej kwoty tej operacji 810 miln. fr. składa się na pożyczkę gotówkową, zaś 1.250 miln. fr. wynosi kredyt towarowo-gotówkowy. Z tej ostatniej sumy 250 miln. fr. będzie miało charakter kredytu gotówkowego, przeznaczonego na instalacje zakupionych materiałów w Polsce. Realizacja po-

życzki nastąpi w ciągu 4-ch lat, spłacona zaś ona zostanie w części w ciągu 15 lat, w części zaś w ciągu 34-ch lat. Przy kredycie 15-letnim obowiązuje karencja 6 — 18 miesięcy. Pełny koszt pożyczki wynosi w przeciętnej wazonej 5,25%; jest to więc najtańsza z naszych dotychczasowych pożyczek zagranicznych, tańsza nawet od pożyczki angielskiej elektryfikacyjnej, która kosztowała 6 i 5/8%. Pożyczka zabezpieczona jest, w myśl art. 3 ustawy, na majątku państwowym ze specjalnych zastawów w odróżnieniu od poprzednich naszych pożyczek zagranicznych.

Jeżeli chodzi o efekty tej pożyczki, to z punktu widzenia dewizowego wzmocnia ona rezerwy naszego banku emisyjnego na okres 3-ch lat. Kwota 540 miln. fr. dla kolei Śląsk — Gdynia nie wpłynie w formie dewiz, gdyż dewizy te zostaną przeznaczone na odmrożenie zablokowanych sum zobowiązań wobec obywateli francuskich.

Na budżecie naszym obsługa tej pożyczki zaciąży w okresie pierwszych 11-tu lat po jej realizacji kwotą 47 miln. zł rocznie, w ciągu następnych 3-ch lat suma ta spadnie, aby przez dalsze 16 lat wynosić 7 miln. zł rocznie. Obciążenie naszego budżetu państwowego kosztami obsługi długów w porównaniu z całym szeregiem innych państw nie jest wysokie.

Na jeszcze jeden moment należy zwrócić uwagę. Jak to słusznie podniósł deputowany Louis Marin, poprzednia pożyczka francuska 400-milionowa została przez Polskę wykonana z całą lojalnością. I ta właśnie nasza lojalność w polityce finansowej, to lojalne wywiązywanie się z zobowiązań zagranicznych przyczyniło się w znacznej mierze do osiągnięcia tej pożyczki i jej korzystnych warunków.

Mniemam, że pożyczka ta nie wymaga dalszego uzasadnienia, albowiem wystarczą za nie te dwa słowa: obrona narodowa. Wnoszę więc w imieniu Komisji Skarbowej o przyjęcie jej w brzmieniu komisyjnym i mam niepłonną nadzieję, że Wysoka Izba, podobnie jak i izby francuskie, zaakceptuje ją jednogłośnie. (Huczne oklaski).

Po referacie posła Hołyńskiego Marszałek zwrócił się do Izby z zapytaniem, czy kto z pośród posłów zgłasza się do krótkich zapytań pod adresem referenta. Ponieważ żadnych zgłoszeń nie było, p. Marszałek otworzył rozprawę, udzielając głosu P. Ministrowi Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych P. Beck wchodzi na trybunę powitany oklaskami.